

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2025. október 19.

Kálmánháza, Mandabokor

Igehirdetés címe: Ki hat ránk?

(1. dia) „⁴Hálát adok értetek az én Istenemnek mindenkor azért a kegyelemért, amely nektek Krisztus Jézusban adott. ⁵Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, ⁶amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek. ⁷Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, **(2. dia)** miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok, ⁸aki meg is erősít titeket mindvégig, hogy feddhetetlenek legyetek a mi Urunk Jézus Krisztus napján. ⁹Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.” I Kor 1,4-9

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünkön a **(3. dia)** korintusi gyülekezet lelki élete, lelki gazdagsága kerül elénk. Érdeemes azonban először arra a gazdag környezetre tekinteni, amiben akkor élt a város, hogy jobban megérthessük, milyen nagy különbség van

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

egy városi környezet és egy gyülekezeti lelakiségének gazdagsága között. Nézzük meg, milyen környezetben élt Kr. utáni 1. századokban akkor a város, majd utána tekintsünk a korintusi gyülekezetre, hogy hogyan hatott a városi élet a gyülekezetre és a gyülekezet hogyan hatott a város életére, mert ez a kettő elválaszthatatlan volt egymástól.

Korintus városáról azt lehet tudni, hogy az akkori világ hajókereskedelmének egyik legmeghatározóbb városa volt. A Jón-tengert és az Égei-tengert **(4. dia)** összekötő Peloponnészosz félsziget keskeny nyúlványában fekszik. Azért mondom jelen időben, mert a mai napig megtalálható ez a város. Ez a piciny nyúlvány mindösszesen 6 km keskeny. Ez a hely stratégiai jelentőségű volt, mivel összekötötte Észak- és Dél-Görögországot, és a két tengert, a Jón- és az Égei-tengert. Korintus városának két hatalmas kikötője volt, amely a mai napig létező, ma már különálló városok **(5. dia)**, Kenchrea (keletre) és Lechaion (nyugatra), amely révén áruforgalmat bonyolított. Természetes, hogy az ókori kereskedőhajók inkább itt rakod-

tak ki, vagy még inkább rakodtak át és földi úton szállították át a másik partra, ahol másik hajóra tették, mintsem, hogy megtegyék a kb. 700 km hosszú és veszélyes tengeri utat a Peloponnészosz körül. Ez a folyamat több napig is eltarthatott, de még mindig biztonságosabb és gyorsabb volt, mint a Peloponnészosz megkerülése.

A Kr. e. 6. században Periandrosz türannosz idején építették meg a híres Diolkoszt, ami egy **(6. dia)** kővel burkolt, sínpályaszerű út volt. A Diolkosz kb. 6–8 km hosszú volt, és kőlapokra vájt vályúkkal segítette a hajók mozgatását. A hajókat zsírral síkosították, majd egy **(7. dia)** faszerkezetre helyezve állati és emberi erővel áthúzták a szoros egyik partjáról a másikra. A Diolkosz lényegében az ókori „szárazföldi csatorna” szerepét töltötte be, és több mint ezer évig használták (még a római korban is). Csak érdekességképpen mondom, hogy végül ezt a szorost **(8. dia)** 1891-1893 között építették meg és magyar mérnök, Türr István is dolgozott ezen a csatornán.

Az élénk kereskedelem vonzóvá tette a várost az ókori pénzemberek számára, és fellendítette az ipart is. Amikor Pál apostol megérkezett Kr.u. 49-50 tájékán ebbe a városba, már eleven, pezsgő nagyvárosi életet talált itt. Minden megtalálható volt itt. **(9. dia)** Volt kulturális élet (Odeion színház), hatalmas templomokat építettek a görög istenek számára **(10. dia)**, üzletsorok, fürdők. Igazi nagyvilági város volt. Meg kell még említeni, hiszen Pál apostol is hivatkozik erre, hogy Korintus városa adott otthont az úgynevezett **(11. dia)** Iszthmoszi játékoknak, ahol költők, énekesek, valamint sportolók vetélkedtek egymással. Talán Pál apostol sportéletből vett hasonlatai is az iszthmoszi játékok élményeit idézhetik (I Kor 9,24). Így joggal feltételezhetjük, hogy a kereskedelem, a kultúra, a vallási élet, a sport miatt évente több százezernyi ember is megfordult az amúgy is – akkori méreteket tekintve nagy – 100-200 ezer lakosú városban.

Mint afféle kikötővárosban, Korintusban a közbiztonság és a közerkölcs sok kívánnivalót hagyott maga után. Abban a

korban a **(12. dia)** „κορινθιαζειν” „korintusi módra élni” annyit jelentett, mint erkölcsi posványba süllyedni. Ezt bizonyítja, hogy az Aphrodité templomában ezernyi prostituált állt rendelkezésre a nagyvárosban megforduló, a kereskedelem miatt átutazó többnyire férfiak számára. Éppen ezen jelenség miatt veti Pál egyes gyülekezeti tagok szemére, hogy engednek a paráznaság kísértésének (I Kor 6,12-20). És itt már tekintünk a nagyvárosi életről a korintusi gyülekezetre helyezük. Sajnos azt láthatjuk, hogy ennek a világvárosnak a bűne beszüremkedett a gyülekezetbe is. Ezt a gazdag várost az erkölcsi, kicsapongó, tobzódó, züllött élete igazán szegénnyé, sivárrá tette lelki értelemben. S ez megjelenik a gyülekezetben is. Főleg a szexuális élettel kapcsolatban merülnek fel olyan bűnök, amik talán elkerülhetetlenek egy olyan gyülekezetben, amely egy olyan nagy kikötővárosban van, mint Korintus. Pál ilyenről ír – s ez mindent elárul a gyülekezetről – **(13. dia)**: „¹Mindenfelé az a hír járja, hogy paráznaság van közötte-

tek, mégpedig olyan, amilyen még a pogányok között sem fordul elő...” I Kor 5,1

Így Pálnak foglalkoznia kell többek között olyan erkölcsi kérdésekkel, mint **(14. dia)**:

- egy félig-meddig vérfertőző kapcsolat esetével (I Kor 5)
- a prostitúció jelenségével (I Kor 6,12–20),
- és főleg a házasság kérdéseivel, amely összefüggésben van bizonyos aszketikus, önmegtartóztató tendenciákkal (I Kor 7)

Ez a jelenség a gyülekezet életében azt jelenti, hogy lelki értelemben egy igazán szegény gyülekezet. A legszegényebb, a legnyomorultabb és legsajnálatosabb ember, akinek az életébe beszüremkedik Korintusnak a bűne és ugyanolyanná válik, mint a város. Pedig a levél elején még arról olvashatunk **(15. dia)**: „⁵Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, ⁶amint a Krisztusról való bizonyosságtétel megerősödött bennetek.” I Kor 1,5-6. Egy lelki értelemben gazdag gyülekezet szegénnyé válik, ha a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

korintusi lelkület megjelenik a gyülekezetben. Mert itt azt láthatjuk, hogy nem a gyülekezet hatott a városra, hanem a város hatott a gyülekezetre. Megélhette volna azt a fajta lelki gazdagságot, amely nem volt a nagyvárosi életben. A város másfajta gazdagságban volt, de a gyülekezet kitűnhetett volna a krisztusi gazdagsággal, a kegyelem gazdagságával, a tisztaság gazdagságával, a Krisztus ismeretének gazdagságával, a megbocsátás gazdagságával, a békesség gazdagságával, ehelyett olyan mély bűnök jelentek meg a gyülekezetben, amelyek még a városban sem voltak jelen. Egy meggazdagodott gyülekezet – mert amikor megtértek emberek, amikor elindultak a Krisztus útján, amikor közösséggé formálódtak, gyülekezetté kovácsolódtak, amikor az az első szeretet, a Krisztus tüze megjelent az életükben, akkor igazán gazdaggá váltak. És ez az első szeretet idővel kezdett halványulni, megjelent a hívő gőg, a „ki-vagyokiság”, „az én jobban tudom”, „erős vagyok hitben, nekem mindent lehet” és beszüremkedett a korintusi lelkület a gyülekezetbe. Az első szeretet megjelenésekor a korintusi gyü-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

lekezet hatott Korintus városára, majd idővel az első szeretet elhalványulása után Korintus városa hatott a korintusi gyülekezetre. Milyen folyamatot láthatunk? Eleinte

(16. dia) a korintusi gyülekezet hite hatott a korintusi világra, majd

(16/a dia) a korintusi világ hatott a korintusi gyülekezet hitére.

(17. dia) A lelkileg gazdag gyülekezet gazdagíthatta a lelkileg szegény várost, majd idővel

(17/a dia) a lelkileg szegény város szegényítette a lelkileg gazdag gyülekezetet.

Azt láthattuk a gyülekezet életében, hogy **(18. dia)** a hit hat a városra, de később a város hat a hitre.

És most hadd kérdezzem meg, hogy **(19. dia)** mi hat a te életedre? A hit vagy a város, azaz a világi, az a korintusi lelkület? Mi befolyásolja az életedet, mi van rád hatással? **(19/a dia)** Krisztus hat rád, vagy a világ hat rád és ebből következtetve, a te hited hat a világra, vagy a világ hat a te hitedre?

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Azért nem mindegy, mert te gazdagíthatod a világot vagy a világ szegényíthet téged!

Nézzük meg, miért szegény a világ? Azért, mert annak ellenére, hogy sok szép dolog lehet ebben a világban, mégis a jellemző az acsarkodás, a hálátlanság, az elégedetlenség, a jellemtelenség, a szeretetlenség, a békétlenség, a hazugság, az erkölcstelenség, a tisztátalanság, az irgalmatlanság, a meg nem bocsátás. Pál olyan fájdalmasan írja le a Galata levél 5. fejezetében **(20. dia)**: „...házaságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás,²⁰bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás,²¹irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók.” Gal 5,19b-21. Jézus a Jelenések könyvében azt mondja a szintén gazdag Laodíceai városban működő gyülekezetnek **(21. dia)**: „¹⁷Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény...” Jel 3,17. A szegénység a Krisztus nélküli bűnös

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

élet. Azért szegény ez a világ, mert nélkülözi Krisztust és ami Benne van. Szegény, szájalomra méltó világban élünk és mi is azok vagyunk.

Miért mondja Pál, mitől lehet gazdag a Krisztusban hívő ember? Mert a Krisztus kegyelme gazdagította meg bűnös ember életét! Mert gazdaggá lett a kegyelemben, a szeretetben, az irgalomban, a békességben, a hálában, az örömben, a tisztaságban, a megbocsátásban. Egyszerűen ezek gazdagítják meg az életét. A szegény az, hogy nincs meg neki, szűkölködik a kegyelemben, a szeretetben, az irgalomban, a békességben, a hálában, az örömben, a tisztaságban, a megbocsátásban. A gazdagság az, hogy meg van benne. Azt írja Pál a gyülekezetnek **(22. dia)**: „⁵Mert őbenne meggazdagodtatok mindenben: minden beszédben és minden ismeretben, ⁶amint a Krisztusról való bizonyágtétel megerősödött bennetek. ⁷Ezért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban...” I Kor 1,5-7. Nincs hiányotok – ez a gazdagság, mert Krisztusban megkapjátok azt, ami nincs meg ebben a világban. Ezért

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

nem mindegy, hogy te gazdagítod a világot, vagy a világ szegényít téged? Hogy **(23. dia)** te gazdagítod a világot Krisztus kegyelemével, szeretetével, irgalmával, békességével, hálájával, örömevel, tisztaságával, megbocsátásával, vagy **(24. dia)** a világ szegényít téged az acsarkodással, a hálátlansággal, az elégedetlenséggel, a jellemtelenséggel, a szeretetlenséggel, a békétlenséggel, a hazugsággal, az erkölcstelenséggel, a tisztátalansággal, az irgalmatlansággal, a meg nem bocsátással.

Korintus városa gazdag volt javakban, de szegény volt lélekben. Istentelenül, lelketlenül gazdagodott. A korintusi gyülekezet szegény volt javakban, de gazdag volt lélekben. Istennel, Lélekkel gazdagodott. De ez a gazdagság halványodott, mert Krisztust háttérbe szorították, és a bűnök előtérbe törtek. Így váltak sokan szegénnyé a gyülekezetben, mert a bűnök megszegényítették őket. Ezért nem mindegy, mi, azaz **(24. dia)** Ki hat ránk? Az életünkre? Krisztus vagy a világ? Jézus Krisztus közösségbe szeretne velünk lenni. Szeretne megismerkedni velünk és szeretné önmagát megismertetni ve-

lünk. Szeretne hatni az életünkre, s nem akarja, hogy a világ hasson ránk. Ha felragyog életedben Krisztus kegyelme, az ragyogni fog a világban is. De ha a világ mulandó ragyogása, gyönyöre tündököl a te életedben, akkor mindennél szegényebb és szánalmasabb ember leszel. Ezért nem mindegy, ki hat ránk? Spurgeon egyszer azt mondta **(25. dia)**: „*Az egyháznak azért van olyan kicsi hatása a világra, mert a világnak olyan nagy hatása van az egyházra.*” Vegyük ezt nagyon komolyan, nehogy olyanná váljunk, mint a korintusi gyülekezet. Ne a világ hasson ránk, hanem Krisztus hasson ránk, hogy hathassunk a világra. Gazdagodjunk Krisztusban naponként!

Ámen!